

اصول مدیریت

برگرفته از نامه حضرت علی - علیه السلام - به مالک بن حارث اشتر نخعی

نوشته دکتر محمد رضا بونجی

حضرت علی (ع) به مالک اشتر.

علاوه بر مطالب مذکور امیدوار است این مقاله موجب آشنايی و ايجاد زمينه برای تحقیقات بيشتر به منظور انسجام و تحکیم مفاهیم و نظم عالمی مطالب متناسب با مدیریت بر سازمانهای اسلامی شود. همچنین امیدوار است افزایش قدرت تحلیل و جلب توجه بيشتر به استفاده از منابع و متون غنی اسلامی برای استخراج مفاهیم و اصول دیگر مدیریت از نتایج این مقاله باشد.

۱- آشنايی با اصول مدیریت

کشورهای غربی با داشتن دانشمندانی در مدیریت می خواهند خود را مدعی پایه گذاری علم مدیریت تحصیلى دانشگاه معاصر بدانند. "آدام اسمیت" (Adam Smith, 1776) در کتاب معروف خود به نام «بررسی علت و ماهیت ثروت ملل» (An Inquiry into the nature and Cause of the wealth of Nations) اصل تخصص کار را

در اين مقاله ابتدا با مروری بر نظریه های مدیریت به بشماری اصول، موجود در هر نظریه پرداخته و بر اين اساس مفهوم «اصل» مورد استفاده در اين نظریه ها استخراج می شود. با تعریف «اصل» که برگرفته از نتایج تحقیقات و تلاشهای تجربی و اندیشمندانه صاحب نظران عصر معاصر است و با درنظر گرفتن محدودیتهای این نتایج که به سبب محدودیتهای تفکر انسان می باشد و با مطالعه و مروری برنامه مولای متقیان امیر مؤمنان به مالک بن حارث اشتر نخعی، به استخراج اصول مدیریت مورد نظر در يك حکومت اسلامی می پردازد. مباحث عمده اين بررسی به شرح زير است:

- ۱- آشنايی با اصول در نظریه های مختلف مدیریت موجود در کتابهای تحصیلى دانشگاهی.
- ۲- تدوین تعریفی برای اصل در مدیریت اسلامی مورد نظر.
- ۳- آشنايی با اصول مدیریت، مکتوب در نامه

میان سرپرستان و کارکنان.

- ٤- تعیین واحد کار.
- ٥- پرداخت مزد مبتنی بر تعداد واحد کار انجام شده.
- ٦- مطالعه و بررسی زمان و حرکت برای واحدهای کار را بیان کرد.

"هربرت سیمون" و "جیمز مارچ" (H.Simon and J. March) در سال ۱۹۵۷ و ۱۹۵۸ به اصل سازمان عقلانی و رفتار عقلانی کارکنان در سازمان پرداختند. همچنین در نظریات مدیریت مبتنی بر روابط انسانی، "التون می یو" (E. Mayo)، "فریتز روزلیز برگر" (Roethlisberger) و "ویلیام دیکسن" (W. Dickson) این اصل را بیان کردند که احساس بوجود آمده در کارکنان به علت توجه مدیران به آنان به طور مؤثر باعث افزایش تولید می شود. "کرت لوین" (K. Lewin) به اصل اثر مشارکت گروهی در ایجاد تغییر پرداخت، "بیلز" و "مک گرگور" (Bales and McGregor) به اهمیت نقش رهبری رسمی و غیررسمی و اصل ذاتی و ازلی بودن میل یا تنفر انسان نسبت به کار توجه کردند. "تریست" و "بامفورت" (1951) اصل (Trist, E. K. and Bamforth, K. W.) مهارت فنی مدیران و مهارت کار در گروه را مورد توجه قرار دادند. "کاتز" و "کان" (Katz, D. and Kahn, R. L.) اصل سازمان به عنوان سیستم باز را معرفی کردند و بالاخره "برنز" و "استالکر" (Burns, T. and Stalker, G. M.) به (1961) معرفی کردند.

طرح می کند. او یک اقتصاددان انگلیسی بود. "ماکس وبر" (Max Weber) جامعه شناس آلمانی در اوایل قرن بیستم در کتاب خود به نام «نظریه سازمان اجتماعی و اقتصادی» (The Theory of Social and Economic Organization) مربوط به «ضابطه و نه رابطه»، «انضباط»، «انتظام»، «انصاف»، «قاعده و قانون»، «منطق» و «ثبت» در سازمان را مطرح کرد. در فرانسه "هنری فایول" (Henry Fayol) در اواخر قرن نوزدهم در کتاب خود با عنوان «اداره صنعتی و عمومی» (Administration Industrielle et Generale) معرفی ۱۴ اصل در مدیریت پرداخت که شامل ۱- تقسیم کار ۲- اختیار و مسؤولیت ۳- انضباط ۴- وحدت فرماندهی ۵- تبعیت منافع فرد از منافع عمومی ۶- حقوق و پاداش مالی کارکنان ۷- تمرکز ۸- انتظام سازمانی ۹- انصاف ۱۰- ثبات و دوام خدمت کارکنان ۱۱- وحدت دستور ۱۲- سلسله مراتب ۱۳- نوآوری و ۱۴- تقویت مبانی کار جمعی و گروهی بود. در امریکا "فریدریک وینسلوتیلور" (Frederick W. Taylor) در سال ۱۹۱۱ کتابی تحت عنوان اصول مدیریت علمی (The principles of Scientific Management) منتشر کرد و در آن اصول:

- ۱- علمی کردن روش تولید.
- ۲- علمی کردن روش گزینش افراد.
- ۳- همکاری میان سرپرستان و کارکنان با توجه به جدایی تخصیص وظایف برنامه ریزی و اجرا

اصل ماشین گونگی و اصل ارگانیکی سازمان توجه و مفاهیم مناسب برای مدیریت است. ۵- نهج البلاعه کتابی است که مشحون از اصول کردنده.

بدین منظور و به عنوان نمونه ای از روش تحقیق و بررسی مبتنی بر اصولی که تاکنون در کتابهای مدیریت معرفی شده اند به غور و کنکاش در مفاهیم نامه مولای متقیان امیر مومنان حضرت علی بن ابی طالب - علیه السلام - به مالک بن حارث اشتر نخعی می پردازیم. اما پیش از این غور و بررسی لازم است معنی «اصل» که مفهوم مورد نظر در این مقاله بوده و برگرفته از نظریه های مدیریت امروز است، روشن شود.

۲- مفهوم «اصل»

«هانری فایول» که ۱۴ اصل را به نام «اصول مدیریت» معرفی کرده است تاکید دارد که باید در استفاده و کاربرد این اصول انعطاف پذیر بود و آنها را با توجه به اوضاع و احوال متغیر محیطی به کار برد. «فایول» مایل نبود کلمه «اصل» را به کاربرد زیرا دلالت ضمنی این کلمه به قانون و انعطاف ناپذیری است. همین مفهوم معمولاً از تعاریف این واژه در فرهنگ لغات بدست می آید. مثلاً فرهنگ لغت انگلیسی اصل را چنین تعریف می کند: «حقیقتی اساسی، قانونی کلی از علت و معلول، قاعده ای راهنمای برای رفتار» سایر فرهنگهای لغت، به طور کلی اصل را به معنای یک حقیقت اساسی عمدی یا کلی تعریف می کنند که حقایق دیگر بدان وابسته است. اما در تعریف

از بررسی این مطالعات نتایج زیر به دست می آید:

۱- نتایج تحقیقات مبتنی بر بررسی اثرات استفاده و کاربرد این اصول در مدیریت نشان دهنده افزایش تولید و کارآمدی سازمانها و مدیریت است.

۲- تنوع و تکثر این اصول، سودمند است زیرا دست مدیران را برای استفاده مطلوب از آنها در موقعیتها متنوع باز نگه می دارد و باعث افزایش قابلیت انعطاف پذیری مدیران می شود.

۳- این اصول به هر حال برگرفته از نتایج تحقیقات تجربی کسانی است که متأثر از محدودیتهای فرهنگی حاکم بر جامعه پیرامونی خود می باشند و فلسفه حاکم بر جامعه آنان چه اصالت فرد یا اصالت جمع بر کمال و تعالی فکر و روح آنان سقفی می زند که بازدارنده اندیشه آنان از جولان در فضای وسیعی است که اعتقاد به توحید، معاد، تعالیم پیامبران و راهروان حق و استقرار هر چیز و هر کس در مکان و مقام مربوط به خود به وجود می آورد.

۴- استخراج اصول مبتنی بر افکار و اندیشه های کسانی که در فضایی چنین روحانی اندیشیده اند، برای انتظام امور سازمانها و مدیریت بخصوص در جامعه معتقد به حاکمیت اصالت وحی بر امور ضروری است.

«وحدت دستور» در مدیریت بیان می‌دارد که هر کارمند تنها باید از یک رئیس مافوق دستورها و فرمانهای کار خود را دریافت دارد، و به یک نفر بالادست خود گزارش دهد. اما در این زمینه اختلاف و تعارض زیادی بین نظر «فایول» و عقیده «فردریک تیلور» وجود دارد. «تیلور» برخلاف این اصل به اصل نظارت تخصصی (Functional Supervision) و یا نظارت چند جانبی (Multiple Supervision) معتقد است. با این حال این اصل تاکید دارد که اغلب اوقات افراد برای جلوگیری از گیج ماندن بین فرمانهای متعارض و نشان دادن حس وفاداری خود مایلند از یک نفر دستور بگیرند و به او گزارش دهند. به هر حال این اصل هرگز تجویز نمی‌کند که افراد نباید به بیشتر از یک نفر گزارش دهند. این اصل مدیران را حساس می‌سازد که در موقع چند فرمانی یا نظارت چند جانبی و یا گزارش دهی افراد به اشخاص گوناگون متوجه مضرات و یا محاسن این اعمال باشند.

مفهوم انعطاف پذیری در «اصل» بیان می‌دارد که مدیران باید اصول را با واقعیات بیامیزند. مهندسان فلزشناس معمولاً از اصول فیزیکی بسیاری برای شناخت یک فلز با اختراع یک آلیاژ استفاده می‌کنند و به ملاحظاتی چون وزن مخصوص، کشش، رسانایی، جرم، قابلیت هدایت الکتریسیته، چکش خواری و انعطاف پذیری می‌پردازند. وقتی مدیری با

«قانون» به حکم یا رابطه ای اشاره می‌شود که درباره پدیده ای وجود دارد و این حکم و رابطه تاکنون تغییر نپذیرفته و این یقین وجود دارد که تغییر نیز نخواهد پذیرفت. از جمله این قوانین می‌توان به قانون طبیعت، نظم فصول، قانون نیوتن، قانون حرکت، قانون عرضه و تقاضا، قانون حفظ وجود، گرایش انسان یا موجود زنده به رفتاری که آنان را در برابر خطرات مصون دارد، و قانون عمل و عکس العمل اشاره کرد. بنابراین کلمه «اصل» در مقابل «قانون» از قابلیت و انعطاف بیشتری برخوردار است. قابلیت انعطاف بدین معناست که «اصول» در مدیریت معاصر، مشابه اصول در علوم طبیعی برای توصیف و پیشگویی بکار می‌رond و نه تجویز. یعنی به توضیح این مطلب می‌پردازند که یک متغیر چگونه به متغیر دیگر مربوط می‌شود یا چه اتفاق می‌افتد اگر متغیرها به تعامل پردازند. این اصول نمی‌گویند چه کیم و چگونه از آنها استفاده کنیم. مثلاً در فیزیک جسم تحت تأثیر نیروی جاذبه به زمین سقوط می‌کند و سرعت سقوط افزایشده است. اما به مانمی‌گوید آدمی خود را از پشت بامی بلند به پایین پرت کند یا یکی از قوانین «پارکینسون» (Parkinson) می‌گوید: «کار، خودش را آنقدر کش می‌دهد تا تمام وقت تو را بگیرد»، چه این مطلب قانونی باشد یا اصل، بدان معنا نیست که مدیری برای آنکه کارکنان کارشان را انجام دهند، اقدام به طول دادن زمان کند. یا اصل

آزمایشگاهی کار مشکلی است. به همین دلیل قیاس، و مشاهده، و داشتن تصویر بزرگ و روح تبع پویا و خلاق، تفکر عمیق، جامع و با قابلیت انعطاف می تواند در برابر ناتوانی مدیریت در استفاده از آزمایشهای تجربی و علمی در ایجاد قانون و اصول به کار رود، و این همان روشی است که با آن اغلب اصول مدیریت به وجود آمده است. مثلاً اصول چهارده گانه ای که «فایول» مطرح کرد ناشی از ۴۰ سال تجربه عملی او در سازمانهای مختلف بود با استفاده از این اصول، سازمان تحت نظارت وی از ورشکستگی نجات یافت به صورت سازمانی معتبر در سطح ملی درآمد.

بنابراین اصول مدیریت بیشتر از قوانین علوم طبیعی در معرض تغییر و تعبیر قرار دارد. این اصول باید به عنوان راهنمای عمل درنظر گرفته شوند و نه به صورت قانون که با تعیین تغییرناپذیر بودن و فقط در موقعیتها خاص خود قابلیت کاربرد داشتن و استثنایی در پیروی از آن وجود نداشتن سروکار دارد. به طور خلاصه از اصول مدیریت باید پیروی شود مگر هنگامی که رویگردانی از آن بر اساس منطقی صحیح، توجیه پذیر باشد.

۳- آشنایی با اصول مدیریت، مکتوب در نامه حضرت علی-علیه السلام- به مالک اشتر

همان طور که در پیش آمد، تعریف «اصل» برگرفته از کتابها و نظریه های مدیریت معاصر است. بر اساس چنین مفهومی به نامه آن حضرت

تفویض اختیار کنترل خود را به دیگری به اصل «وحدت دستور» خدش وارد می کند با آگاهی از این مسئله ممکن است حدود این اختیار تفویض شده به این شخص را تعریف کرده و برای افراد تحت نظر، حدود تابعیت از وی را معین سازد و به این صورت مانع به هم خوردن تعادل و هماهنگی و ایجاد برخوردها و اصطکاک بیهوده شود.

هر قدر که مدیران بیشتر با این اصول آشنایی داشته باشند، بهتر می توانند در موقعیت پیش بینی نشده و پیچیده از آنها برای ایفای نقشهای خود استفاده کنند. مثلاً در زمینه تدوین ساخت مؤثر سازمان، اصولی چند، دست اندکار است که به طور همبسته توانایی پیش بینی مدیر را افزایش می دهند. از جمله این اصول؛ «تفویض اختیار» (بخصوص تفویض اختیار در هنگامی که نتایج مورد انتظار روش باشد)، اصل «برابری اختیار و مسئولیت»، اصل «وحدت دستور»، اصل «وحدت جهت»، اصل «سلسله مراتب سازمانی» و اصل «انظباط» است. مدیران موفق به اصولی معتقد می باشند و آنها را ملاک و معیار رفتار مدیریت خود قرار می دهند. این اصول هرچه جامعتر، عمیقتر، و دارای قابلیت انعطاف بیشتری بباشند مدیریت را موفق تر می سازند.

اصولی که در مدیریت مطرح می شوند بمانند اصولی نیست که تحت شرایط آزمایشگاه به وجود آمده باشند. زیرا کنترل «انسان» در شرایط

۱-۱- هنگامی که خبر شهادت مالک اشتر (ع) به امیرالمؤمنین -علیه السلام- رسید بر منبر تشریف برد و فرمودند: «اللَّهُ وَإِنَّا لِهِ رَاجُونَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ...» یعنی ما از خدا هستیم و به سوی او باز می‌گردیم، و ستایش خداوندی را سزاست که پروردگار جهانیان است، بار خدایا من مصیبت اشتر را نزد تو بشمار می‌آورم، زیرا مرگ او از سوگهای روزگار است، خدا مالک را رحمت فرماید که به عهد خود وفا نمود، و مدت‌ش را به پایان رسانید، و پروردگارش را ملاقات کرد، با اینکه ما تعهد نموده ایم که پس از مصیبت رسول خدا -صلی الله علیه و آله- بر هر مصیبی شکیبا باشیم، زیرا آن بزرگترین مصیبها بود. (فیض الاسلام، ص ۹۸۹).

۱-۲- «به نام خداوند روزی دهنده بخشنده، این دستوری است که بنده خدا علی امیرالمؤمنین به مالک بن حارث اشتر در پیمان خود به او امر فرموده، هنگامی که او را والی مصر گردانید تا...». (فیض الاسلام ۹۹۱).

در اینجا اصل تبعیت از خداوند، اصل «وحدت جهت»، اصل «(وحدت دستور) اصل «ضابطه نه رابط» ملحوظ است که تعاریف هر یک از آنها خواهد آمد.

۱-۳- «با بخشش و گذشت خود آنان را عفو کن و همان طور که دوست داری خدابا بخشش و گذشتیش تو را بیامزد» (۶۹۵).

۱-۴- «مبدعا خود را برای جنگ با خدا آماده

نگریسته و با الهام از آن به پیشنهاد اصولی می‌پردازد. البته در ارتباط با تواناییها و خصایص لازم برای مدیریت عناصر مدیریت، و وظایف مدیریت می‌توان مفاهیم بسیاری از آن نامه استخراج کرد که بیان آن به مباحثی دیگر نیاز دارد. ما در اینجا تنها به ذکر اصول می‌پردازیم:

۱- اصل اعتقاد

رفتار مدیر متأثر از اعتقادات اوست. مدیر ممکن است بتواند برای لحظاتی نقش بازی کند و رفتاری مغایر با اعتقاد خود بروز دهد ولی در درازمدت نمی‌تواند تأثیر عقاید، نظرات و تجارب خود را بر رفتارش پنهان دارد. اعتقاد مدیران به فلسفه حاکم بر جوامع آنان نقشی اساسی در گزینش آنان دارد. مدیران سازمانهای تابع مکتب اصالت فرد (Individualism) یا تابع مکتب اصالت جمع (Socialism) باید نقش خود را بر طبق ارزشهای آنها ایفا کنند. رفتار مدیران سازمانهای تابع مکتب اسلام باید مبتنی و برگرفته از اعتقاد آنان به توحید، نبوت، روز حساب، رفتار و سخنان رهروان حق و استقرار هر چیز و هر کس در مکان و مقام مربوط به خود در پهنهای وسیع خلقت الهی باشد. رعایت یا رعایت نکردن این اصل وجه تمایز مدیران اسلامی و مدیران سایر مکاتب است. اولویت این اصل در نامه حضرت علی -علیه السلام- به مالک اشتر و اشرف آن بر سایر اصول به شرح عبارات زیر نشان داده می‌شود:

به طوری که ملاحظه می شود آغاز و پایان نامه با ذکر نام خداوند و رضای اوست. توجه به امور خاص و مشاهده امور ظاهری در قالب اهداف وسیع و زمینه گسترده و تفکری خلاق و پویا، و تحمل نظریات عمیق، و شکیابی در برابر امور موقت، و رعایت اصول و مبانی، و رهایی از نفس طلبی، و تحمل ابهام، همگی از اصولی است که ما آنها را به طور همبسته در این اصل یافته و آورده ایم.

سازی، که تو را توانایی خشم او نبوده، از بخشش و مهربانیش بی نیاز نیستی» (۹۹۵^۷).

۱-۵ - «با خدا به انصاف رفتار کن ... و کسی که با بندگان خدا ستم کند خدا به جای بندگانش با او دشمن است، و خدا با هر که دشمن باشد برهان و دلیلش را نادرست می گرداند. و آن کس در جنگ با خداست تا اینکه دست کشد و توبه و بازگشت نماید و تغییر نعمت خدا وزود به خشم آوردن او را هیچ چیز مؤثرتر از ستمگری نیست، زیرا خدا دعای ستمدیدگان را شنوا و در کمین ستمکاران است.» (۹۹۷^{۱۰})

۲- اصل وحدت جهت

(The Unity of Direction Principle)

بر طبق این اصل فعالیتهايی که هدف و مقصد واحدی را دنبال می کند باید در یک طرح و زیر نظر یک رئیس قرار گیرد. به نظر «فایول» اصل «وحدة جهت» مربوط به کار سازمان است و اصل «وحدة دستور» ناظر بر کار کارمندان می باشد.

۱-۲- «و بدان که رعیت چند دسته می باشد که کار بعضی به سازمان نمی رسد مگر بعض دیگر، و گروهی را از گروهی دیگر بی نیازی نیست: پس بعضی از آن دسته ها لشکرهاي خدا هستند، و برخی از آنها نویسندها عموی و خصوصی ... و دسته ای از آنها (دسته هفتم) فروتنان که نیازمندان و بیچارگانند، و برای هر یک از این چند دسته خداوند نصیب و بهره او را نام برده است، و حد و اندازه واجب آن را در کتاب خود یا در سنت

امروزه در «مقداری کردن» تصمیمات مدیریت قدمهای مؤثری برداشته اند ولی هنوز به تاثیر عنصر احتمال و شанс در تغییر نتایج قابل پیش بینی اعتقاد دارند. اصل توحید، خواست خداوند را مطرح می سازد یعنی انسان در نهایت کمال در برابر قدرت خداوند و ناتوان است و مدیران باید همواره به او توکل داشته باشند تا رحمات خود را مشمول حال آنان در بهره مندی از پیشامدهای غیرقابل پیش بینی نماید.

۱-۶ - «و من از خدا به فراخی رحمت و بزرگی تواناییش بر بخشیدن هر مطلوبی درخواست می نمایم اینکه من و تو را موفق بدارد به آنچه در آن رضا و خوشنودی اوست از داشتن عذر هویدا در برابر او و خلقش ... و درود بر فرستاده خدا، بر او و آل او که پاک و پاکیزه اند، خدا درود فرستد» (۱۰۳۵^{۸۹}).

هماهنگی میان دسته های مختلف افراد به دسته فروتنان تاکید دارد به طوری که خداوند برای هر یک از این چند دسته به ذکر نصیب و بهره این دسته پرداخته است و حد و اندازه واجب آن را در کتاب خود یا در سنت پیغمبر (ص) پیمان و دستوری داده است. در تأیید و تاکید بر این نکته آن حضرت باز می فرمایند:

۲-۸ - «پس از خدا بترس، از خدا بترس درباء دسته زیر دستان درمانده بیچاره و بی چیز و نیازمند و گرفتار در سختی و رنجوری و ناتوانی، زیرا در این طبقه هم خواهند است که ذلت و بیچارگیش را اظهار می کند و هم کسی است که به عطا و بخشش نیازمند است، ولی اظهار نمی نماید، و برای رضای خدا آنچه را که از حق خود درباره ایشان به توامر فرموده بجا آور ...» (۵۹)

۲-۹ - «و رعایت حق هر یک از ایشان از تو خواسته شده است. پس ترا سرکشی، شادی و فرو رفتن در نعمت، از حال آنان باز ندارد؛ زیرا تو، به از دست دادن کار کوچک برای استوار نمودن کار بزرگ که اهتمام و رسیدگیت به آن بیشتر است معذور نیستی، پس همت خود را از آنان دریغ مدار، و از روی گردنشی از آنان رو برمگردان» (۶۰)

با توجه به عبارات اخیر وظیفه ای که تمام سطوح مدیریت بیشتر مکلف به انجام دادن آن شده اند، توجه به رعایت و مردمی است که سطوح مدیریت نظام را تشکیل نمی دهند و نظام برای

پیغمبرش - صلی الله علیه و آله - پیمان و دستوری داده است که نزد ما محفوظ و نگهداری شده است» (۲۵)

۲-۲ - «پس سپاهیان به فرمان خدا برای رعیت دژها و قلعه هاو... راههای امن و آسایش هستند و رعیت بر پا نمی ماند مگر با بودن ایشان» (۲۶)

۲-۳ - «و نظام و آسایشی برای سپاهیان نیست مگر به خراج ...» (۲۷)

۲-۴ - «و نظام و آسایشی برای این دو دسته نیست مگر به دسته سوم که عبارت است از: قاضیها... و کارگردانان ... و نویسندها...» (۲۸)

۲-۵ - «و نظام و آسایشی برای همه این دسته ها نیست مگر به سوداگران و صنعتگران...» (۲۹)

۲-۶ - «پس از این، دسته فروتنان هستند که نیازمندان و بیچارگانند و بخشش و کمک به آنها واجب و لازم است» (۳۰)

۲-۷ - «و نزد خدا برای هر یک از این طبقات گشايشی است و هر یک از آن دسته ها بر حکمران حقی است به اندازه ای که کار آن را به صلاح آورد حکمران از عهده آنچه خدا بر او لازم گردانیده برنمی آید مگر به سعی و کوشش، و یاری خواستن از خدا و آماده نمودن خود بر بکار بستن حق و شکیابی بر آن در کار آسان یا گران و دشوار.» (۳۱)

این عبارات ضمن توجه به اهمیت تعامل و

۱-۲- ((این دستوری است که بندۀ خدا علی امیرالمؤمنین به مالک بن حارث (اشتر) در پیمان خود به او امر فرموده است.)) (۹۹۱)

۳-۲- ((امر می فرماید او را به پرهیزکاری و ترس از خدا)). (۹۹۲)

۳-۳- ((پس از سپاهیانت بر گمار که برای خدا و رسول او و برای امام و پیشوایت پند پذیرنده ترو پاکدامنتر و خردمندتر و بربدارترین آنان است ...)) (۳۲)

۳-۴- ((و در کارهای مشکلی که درمانی و کارهایی که بر تو مشتبه گردد به خدا و پیغمبر او بازگردان که خداوند سبحان برای گروهی که خواسته هدایت و راهنمایی کنند، فرمود: (قرآن کریم سوره ۴ آیه ۵۹) (ای کسانی که ایمان آورده اید از خدا و رسول و اولی الامر خودتان اطاعت و پیروی نمایید. پس اگر در حکمی اختلاف پیدا کنید به خدا و رسولش رجوع نمایید). پس رجوع به خدا فرا گرفتن محکم از کتاب او می باشد، و رجوع به رسول فرا گرفتن سنت اوست؛ سنتی که گرد می آورد و پراکنده نمی سازد.)) (۱۰۰۹)

۴- اصل سلسله مراتب

(scalar chain-line of authority)

این اصل به معنای ارتباط زنجیروار سلسله مراتب اختیارات از صدر تا ذیل با یکدیگر به صورت سلسله مراتب اداری است. آن حضرت

تأمین رفاه و خدمت بدانها ایجاد شده است. در حقیقت حجیت مدیران سطوح مختلف، سلسله مراتب اداری در آن است که بتواند خدمات ارزنده ای به مردم بنمایند و اگر نتیجه این همه هزینه و جا و مقام، مخالف منافع مردم باشد همه افراد در سطوح مختلف هرچند که صاحبان عقل و درایت و تقوا و پارسایی باشند، بیهوده و عبث خواهد بود. پس سازمانها برای رفاه مدیران و کارکنان آنها ایجاد نشده اند بلکه اولویت بارعایت رفاه مردم و تحقق اهداف سازمانهاست و نباید وسیله و هدف، جای خود را عوض کنند.

۳- اصل وحدت دستور

به موجب این اصل هر کارمند تنها باید از یک رئیس مأفوّق دستورها و فرمانهای کار خود را دریافت دارد و به او گزارش دهد. با توجه به قابلیت انعطاف در «اصل» در مقابل «قانون» و با توجه به مفاد نامه آن حضرت، می توان به «نظرارت چند جانبی» مدیریت ضمن رعایت این اصل، پی برد. یعنی اطاعت از خداوند و فرمانها و احکام او، اطاعت از سنت رسول اکرم (ص) و فرمانهای آن حضرت را (به معنای نظرارت چند جانبی و نظرارت تخصصی) دانست. ضمناً مولای متقیان علاوه بر آن که مالک اشتر را به رعایت و تبعیت از این نظرارت چند جانبی مکلف می داند، خود را با توجه به شیوه نگارش نامه، مطیع خداوند و رسول اکرم (ص) معرفی می کند.

یعنی وقتی ضرورت اقتضا کند و معلوم شود که دنبال کردن سلسله مراتب رسمی نتایج مناسبی را در پی نخواهد داشت، مدیران می توانند کوتاهترین راه را انتخاب کنند. البته چنین اختیاری را مدیرانی دارند که واجد صلاحیت و شایستگی لازم به لحاظ عقیدتی و تجربی باشند. عبارت زیر شاهدی بر این مطلب است. و موارد دیگر به دنبال اصل اولویت رفاه مردم خواهد آمد.

۴-۵ «پس برای قضاوت و داوری بین مردم بهترین رعیت را اختیار کن، کسی که کارها به او سخت نیاید و نزاع کنندگان درستیزه و لجاج، رأی خود را بر او تحمیل ننمایند، و در لغتش پایداری نکند، و از بازگشت به حق هرگاه آن را شناخت درمانده نشود و نفس او به طمع و آزمایل نباشد و به اندک فهم بدون به کار بردن اندیشه کافی، اکتفا نکند و کسی که در شباهات تأمل و درنگش از همه بیشتر باشد و حجت و دلیلها را بیش از همه فرا گیرد، و کمتر از همه از مراجعة دادخواه دلتنگ گردد و بر آشکار ساختن کارها از همه شکیباتر و هنگام روشن شدن حکم برنده تر باشد، کسی که بسیار ستودن او را به خودبینی و اندراد، و برانگیختن و گول زدن او را مایل نگرداند، و حکم دهنده‌گان آراسته به این صفات، کم بدست می آیند.» (۱۰۱)

هرچند که این اختیارات تصمیم‌گیری برای قاضی و داور بسیار است، اما در عین حال کنترل و نظارت بر قضاوت آنان تاکید شده است:

در نامه شان به برگزیدن فرمان خداوند، پیروی از کتاب او، رسول خدا و اولی‌الامر تاکید دارند. هر یک از این سطوح نسبت به سطوح پایینتر خود دارای اختیار مرجعیت است.

۱-۴- «امر می نماید او را به پرهیز کاری و ترس از خدا، و برگزیدن فرمان او، و پیروی از آنچه در کتاب خود به آن امر فرموده از واجبات و مستحبات ...» (۹۹۲)

۲-۴- «و بر حذر باش از برابر داشتن خود با خدا در بزرگواریش، و مانند قرار دادن خویش را به او در توائیش، زیرا خدا هرگز نکش متکبری را خوار و پست می‌گرداند.» (۹۹۵)

۳-۴ «و بدان که رعیت چند دسته می باشد... لشگرهای خدا... نویسنده‌گان عمومی و خصوصی... قاضیها... کارگردانان... جزیه دهنده‌گان اهل ذمہ... خراج دهنده‌گان مسلمان... سوداگر و بازرگان و صنعتگران... فروتنان و بیچارگان.» (۱۰۰)

۴-۴- و نزد خدا برای هر یک از این طبقات گشايشی است و هر یک از آن دسته ها را بر حکمران حقی است به اندازه ای که کار آن را به صلاح آورد، و حکمران از عهده آنچه خدا بر او لازم گردانیده بزنمی آید مگر به سعی و کوشش، و یاری خواستن از خدا، آماده نمودن خود بر بکاربستن حق و شکیبایی بر آن کار آسان یا گران و دشوار.» (۱۰۰)

در این نامه انعطاف پذیری مدیران در سطح نظارت تخصصی تا حدودی جایز به نظر می‌رسد.

دسترسشان قرار می‌گیرد، پس با بخشش و گذشت خود، آنان را عفو کن همان طور که دوست داری خدا با بخشش و گذشتنش تو را بیامرزد، زیرا تو بر آنها برتری و کسی که ترا به حکمرانی فرستاده از تو برتر است و خدا برتر است از کسی که این حکومت را به تو سپرده و خواسته است کارشان را انجام دهد، و آنان را سبب آزمایش تو قرار داده.)

(۹۹۵)

(۵-۲) «و هرگز از بخشش و گذشت پشیمان و به کیفر شاد مباش ... مگو من مأمورم و امر می‌کنم پس باید فرمان مرا پذیرند و این روش سبب فساد و خرابی دل و ضعف و سستی دین و تغییر و زوال نعمتها گردد.» (۹۹۵)

همان طور که ملاحظه می‌شود این مطلب نشان دهنده انعطاف پذیری در اصل سلسله مراتب اداری است. همچنین بر رعایت مردم در سطحی که سازمان با آنان در تماس نزدیک است تأکید دارد.

(۵-۳) «پس آرزوهای ایشان (رعیت) برآور، و آنها را به نیکویی یادکن، و کسانی را که آزمایشی نموده رنجی برده اند همتshan را به زبان آور، زیرا یاد کردن ینکو کارشان، دلیر را به هیجان می‌آورد به جنبش وا می‌دارد و نشسته را به خواست خدای تعالی ترغیب می‌نماید.» (۱۰۰۸)

(۴-۵) «پس از خدا بترس درباره دسته زیرستان درمانده بیچاره و بی چیز و نیازمند و گرفتار در سختی و رنجوری و ناتوانی، زیرا در این طبقه هم خواهنه است که ذلت و بیچارگیش را

و وارسی کن و ... نزد خویش منزلت و بزرگی به او بدء که دیگری از نزدیکان تو در او طمع نکند تا به این سبب از تباہ کردن ناگهانی مردم او را نزد تو ایمن و آسوده باشد.» (۱۰۱۱)

۵- اصل اولویت رفاه مردم و احترام به آنان

همان طوری که بیان شد سلسله مراتب اداری به منظور خدمت به مردم است و چون امور مردم توسط کارکنانی انجام می‌گیرد که در پایین ترین سطح سلسله مراتب ساختار سازمانی هستند باید به این سطح اهمیت بیشتری داد. در حقیقت کارکنان این سطح هستند که تلاش و خدمات افراد سطوح بالاتر را به ثمر می‌رسانند. مثلاً، معلم اگر نتواند اهداف تعلیم و تربیت را به صورت تغییر مناسب در رفتار و برداشت شاگرد تحقق بخشد، حاصل خدمات مدیران آموزشی سطوح مختلف بی نتیجه می‌ماند. در بحث مربوط به اصل سلسله مراتب به رعایت حال ارباب رجوع و مردم اشاره شد. اکنون به موارد دیگری برای نشان دادن اهمیت این اصل می‌پردازد.

(۱-۵) «و مهربانی و خوشرفتاری و نیکویی با رعیت را در دل خود جای ده، مبادا نسبت به ایشان جانور درنده بوده خورد نشان را غنیمت دانی که آنان دو دسته اند: یا با تو برادر دینبند یا در آفرینش مانند تو هستند که از پیش گرفتار لغزش بوده و سبیهای بدکاری به آنان رو آورده عمداً و سهواً در

چنین بود. مالک با اینکه مردی خردمند و دلاور و بزرگوار بود به زیور برداری و پارسایی و درویشی هم آراسته بود. چنانکه گفته اند: روزی از بازار کوفه می گذشت، و کرباس خامی در برابر پاره ای از همان را به جای عامه بر سر داشت، یکی از دربازاریان از روی استخفاف شاخه سبزی بر او انداخت، اشتر برداری نمود، اعتنایی نکرد و گذشت، یکی از حاضرین که اشتر را می شناخت به آن بازاری گفت: «وای بر تو هیچ دانستی که به چه کسی اهانت نمودی؟ گفت: ((نه)) گفت: ((او علیه السلام - بود.)) پس آن مرد بازاری از کار کرده به لرزه آمد و به دنبال اشتر روانه شد تا عذرخواهی نماید، دید اشتر در مسجد به نماز مشغول است، ایستاد تا از نماز فراغت یافتد، پس سلام کرد، خود را بر پای او انداخت و بوسید، اشتر سر او را برداشته فرمود: «چه کار می کنی؟» گفت: «عذر گناهی که از من صادر شده می خواهم که ترا نشناخته بودم» اشتر فرمود: «بر تو هیچ گناهی نیست، به خدا سوگند من به مسجد آمده بودم که برای تو طلب آمرزش نمایم». (ص ۹۹۰ فیض الاسلام)

۶-۱- «رعایت و توجه به سابقه در گزینش (۱۰۰۰)، حقیقت گویی (۱۸)، حق پذیری پذیراتر، پاکدلتر، خردمندتر و بردارترین افراد برای خدا و رسول او و برای امام و پیشوای دیر خشمی، زود عذرپذیری، مهربانی به زیرستان،

اظهار می کند و هم کسی است که به عطا و بخشش نیازمند است ولی اظهار نمی نماید. و برای رضای خدا آنچه را که از حق خود درباره ایشان به تو امر فرموده به جا آور و قسمتی از بیت المال که در دست داری و قسمتی از غلات و بهره هایی که از زمینهای غنیمت اسلام بدست آمده در هر شهری برای ایشان مقرر دار، زیرا دورترین ایشان را همان نصیب و بهره ای است که نزدیکترین آنها دارد.» (۵۸) ۱۰۲۰

۵-۵- «و رعایت حق هر یک از ایشان از تو خواسته شده است، پس ترا سرکشی، شادی و فرو رفتن در نعمت از حال آنان باز ندارد... پس همت خود را از آنان دریغ مدار، و از روی گردنکشی از آنان رو بر مگردان.» (۸۹) ۱۰۲۰

۵-۶- «و رسیدگی کن به یتیمان و پیران سالخورده که چاره ای ندارند، و خود را برای خواستن آماده نساخته اند...» (۶۱) ۱۰۲۱

۵-۷- «و پرهیز از اینکه بر رعیت به نیکی که می کنی منت گذاری، یا کاری که انجام می دهی بیش از آنچه هست در نظر آری، یا به وعده ای که به آنان می دهی وفا مکنی...» (۸۳) ۱۰۳۲

۶- اصل تواناییها و خصایص لازم مدیر

در آن نامه به تواناییها و خصایص متعددی برای مدیر اشاره شده است. حضرت علی (ع) با دیدی وسیع به موضوع تواناییها، خصایص و آمادگی لازم مدیران می نگرند. چنانکه درباره مالک اشتر نیز

۷-۳- «و هر گاه سلطنت و حکومت برایت عظمت و بزرگی یا کبر و خودپسندی پدید آورد به بزرگی پادشاهی خدا که فوق توتست و به توانایی او نسبت به خود به آنچه از جانب خویش بر آن توانا نیستی بنگر که این نگریستن کبر و سرکشی تو را فرمی نشاند، و سرافرازی را از تو باز می دارد، و از عقل و خردی که از تو دور گشته به سویت برمی گردد.» (۸/۹۹۵)

۷-۴- «و بپرهیز از خودپسندی و تکیه به چیزی که تو را به خودپسندی و دارد، و این که دوست بداری مردم تو را بسیار بستایند.» (۸۲/۱۰۳۲)

۸- اصل خوش بینی
هرچند که مدیران نسبت به برداشت خود از حقایق و واقعیات امور باید دقیق باشند ولی خوش بینی در آنان بهتر وجود بدینی و کینه توزی است.

۸-۱- «از مردم گره هر کینه را بگشا و از خود رشته هر انتقام و بازخواستی را جدا کن، و از هر چه که تو را نادرست در نظر آید خود را نادان بنما، و در تصدیق و باور داشتن بدگو و سخن چین شتاب منما، زیرا سخن چین خیانتکار و فریب دهنده است هرچند خود را به صورت پنددهندگان درآورده.» (۱۵/۹۹۸)

۸-۲- «... ولی از دشمنت پس از آشتب او سخت برحدزr باش و بترس، زیرا دشمن چه بسیار خود را نزدیک گرداند تا غافل گیر کند. پس احتیاط

سختگیری به زورمندان و متعادل در برابر نرمی و درشتی» (۳۲/۱۰۵). برای مستند ساختن این اصل عبارات بسیاری در نامه آن حضرت وجود دارد که به منظور اختصار از بیان آنها خودداری و بحث کامل آن را به مقاله ای دیگر واگذار می شود.

۷- اصل توانایی در کنترل نفس

برای کسانی که می خواهند بر سازمان با همه پیچیدگیها ایش مدیریت کنند و وظایف و نقشهای متعدد و مختلف خود را اینا نمایند باید ابتدا مدیریت و کنترل بر نفس خود را آموخته و بدان خوی گرفته باشند و توانسته باشند وظایفی چون برنامه ریزی، سازماندهی، نظارت و ارزشیابی، هماهنگی امور زندگی و استفاده مطلوب از امکانات را در رشد خود بکار گیرند و زندگی موفقی را ارائه دهند. آن حضرت برای کنترل بر نفس توصیه های متعددی دارند که شامل موارد زیر می شود:

۷-۱- «و او را امر می فرماید که نفس خود را هنگام شهوت و خواهشها فرو نشاند، و هنگام سرکشیها آن را باز دارد ...» (۴/۹۹۲). روایت است که رسول اکرم (ص) فرمودند: «بالاترین جهاد، جهاد کسی است که با نفس خود که با اوست جهاد کند.»

۷-۲- «و بر هوا و خواهش خود مسلط باش و به نفس خویش از آنچه برایت حلال و روانیست بخل بورز ...» (۶/۹۹۴)

باید در پاداش به او هنگام به سر رساندن کارش کوتاهی نتمایی و باید بزرگی کسی ترا بر آن نگذارد که رنج و کار کوچک او را بزرگ شماری، و پستی کس تو را وادر نسازد که رنج و کار بزرگش را کوچک پندرانی» (۳۸۹-۱۰۰)

و استوارکاری را پیشه کن و زیر بار حسن ظن و نیکوگمانی بزودی مرو.» درباره تاثیرات زمینه فکری و روانی در رفتار انسان مطالب بسیاری است. همین قدر باید گفت بسیاری از مشکلات مدیران ممکن است ناشی از زودباوری، خوش باوری، یا بدینی آنان باشد که باعث می شود مسائلی که وجود دارد نبینند، یا تصور کنند مسائلی وجود دارد در حالی که وجود نداشته باشد، که بر این اساس آنان را می توان به مدیران بی تقصیر و یا سهل انگار و سخت گیر تقسیم نمایی کرد؛ بخل و ترس و حرص از بدگمانی بخدا به وجود می آید.

۱۰- اصل انصباط (Discipline)

با رعایت انصباط، افراد نشان می دهند که از اوامر اطاعت کرده، آنها را بکار گرفته و انرژی و نیروی خود را برای انجام آن به خرج داده اند و رفتار خود را سازگار می سازند. بنابراین مدیران باید شایسته بوده و رفتاری عادلانه داشته باشند. و اعمال مجازات و کیفر آنان براساس قضاوت صحیح و منطق استوار باشد.

۱۰-۱- «ونباید نیکوکار و بدکار نزد توبه یک پایه باشد که آن نیکوکاران را از نیکوبی کردن بی رغبت سازد و بدکرداران را به بدی کردن و ادارد، و هر یک از ایشان را به آنچه گزیده جزا دهد» (۲۰-۱۰۰)

۱۰-۲- «پس کسی را که بعد از نهی تو احتکار کند به کیفر رسان، کیفری که سبب رسوایی او باشد، ولی از اندازه تجاوز نکند» (۵۷-۱۰۱)

۱۱- اصل تبعیت منافع فرد از منافع عمومی (Subordination of Individual Interests to General Interest)

یعنی منفعت فرد یا گروه نباید مقدم و مافوق

۹- اصل انصاف (The Principle of Equity)

این اصل ناظر بر مجموعه ای از رفتار و کردار و گفتار عادلانه است که اعمال آن موجب افزایش وفاداری و روح ایثار و از خودگذشتگی کارکنان نسبت به سازمان و هدفهای آن می شود.

۹-۱- «... و از جانب خود و خویشان نزدیک و هر رعیتی که دوستش می داری درباره مردم انصاف را از دست مده ...» (۹۹۶-۱۰)

۹-۲- «و نیکوترین چیزی که حکمرانان را خشنود می دارد برپا داشتن عدل و دادگری در شهرها و آشکار ساختن دوستی رعیت می باشد.» (۱۰۰۸-۳۶)

۹-۳- «پس رنج و کار هریک از آنان را برای خودش بدان، و رنج کسی را به دیگری نسبت مده و

ملاحظات سازمان قرار گیرد.

۱۱-۱- «و کاری که باید بیش از هر کار

دوست داشته باشی میانه روی در حق است، و همگانی کردن آن در برابری و دادگری که بیشتر سبب خشنودی رعیت می‌گردد. زیرا خشم همگان رضا و خشنودی چند تن را پایمال می‌سازد، و خشم چند تن در برابر خشنودی همگان اهمیت ندارد.» (۹۹۷)

۱۱-۲- «و بترس از به خود اختصاص دادن آنچه مردم در آن یکسانند و بپرهیز از خود را به نادانی زدن در آنچه توجه به آن بر تو لازم است از اموری که همه می‌دانند، زیرا آن از تو برای دیگری گرفته خواهد شد، و بزودی پرده‌ها از روی کارها برداشته شود و داد مظلوم و ستم کشیده از تو بستاند» (۱۰۳۳)

۱۲- اصل انتظار از مدیر

بررسی انتظارات از مدیر نقش او را روشن می‌سازد:

۱۲-۱- «پس بدان، ای مالک من تو را به شهرهایی فرستادم که پیش از تو حکمرانان دادرس و ستمگر در آنها بوده و مردم به کارهای تو همان نظر می‌کنند که تو به کارهای حکمرانان پیش از خود می‌نگری، و درباره تو همان را گویند که تو درباره آنان می‌گویی، و به سخنانی که خداوند به زبان بندگانش جاری می‌فرماید، می‌توان به نیکوکاران پی برده آنها را شناخت. پس باید بهترین

۱۳-۱- اصل کاربرد ضابطه و دوری از رابطه

این اصل متراffد با اصل انصاف و عدالت است و بر رعایت ضوابط به جای روابط در امور سازمان تأکید دارد.

۱۳-۲- «و از رعیت هیچکس بر حکمران در هنگام رفاه و آسانی گران‌بارتر، و در گرفتاری کم یاری کننده‌تر، و در انصاف و برابری ناراضی تر و در خواهش پُراصرارتر و موقع بخشش کم سپاستر و هنگام رَدِ دیر عذر پذیرتر و در پیشامد سختیهای روزگار در شکیبایی سست تر از خواص نیست.» (۹۹۷)

۱۳-۳- «پس حکمرانان را نزدیکان و خویشانی است که به خودسری و گردانکشی و درازدستی و کمی انصاف خوگرفته‌اند، ریشه و اساس ایشان را با جدا کردن و دور ساختن موجبات آن صفات از بین بیر» (۱۰۲۶)

۱۳-۴- «و به کسی از آنان که در گردد هستند و اهل بیت و خویشاوندانست، زمینی واگذار مکن و باید کسی از تو در طمع نیفتد به گرفتن مزرعه و کشتزاری که زیان رساند به مردم همسایه آن در آبشخور یا کاری که به شرکت باید انجام داد که سختی کار مشترک را به همسایگان تحمیل نمایند، پس سود و گوارایی آن برای ایشان خواهد بود، نه تو و عیب و سرزنش آن در دنیا و آخرت بر تو خواهد ماند.» (۱۰۲۶)

۱۴-۲ - «... و از هرچه که تو را نادرست درنظر آید، خود را نادان بنما» (۹۹۸/۱۵).

۱۵- اصل مؤانست و توجه به افراد
 تأثیر روابط نزدیک مدیران و توجه آنان به کارکنان یک امر شناخته شده‌ای است که دانشمندان و صاحب‌نظران مدیریت به تأثیر اهمیت آن بر تقویت روحیه و علاقه به کار و افزایش کمیت و کیفیت تولید پی بردند، اما روابط انسانی دوچانبه میان مدیر و افراد کمتر مورد توجه این دانشمندان بوده است.

۱۵-۱ - «و پس همنشین باش با آنان که از خانواده‌های شریف و خوشنام و کسانی که دارای سابقه‌های نیکو می‌باشند، و با جنگجویان و دلیران و بخشنده‌گان و جوانمردان...» (۱۰۰/۳۳).

۱۵-۲ - «و پس از این دستورها (اجرام واجبات) مبادا خویشتن را زیاده از رعیت پنهان کنی...» (۱۰۲۵/۶۸)

۱۶- اصل احسان، حقوق و پاداش عادلانه (Remuneration)

یعنی ترتیب و طریق پرداخت حقوق کارکنان به نحوی باشد که موجبات حداکثر رضایت کارمندان و افزایش وفاداری و رعایت نظم و مقررات را فراهم آورد.

۱۶-۱ - «... پس به کارهای آنها رسیدگی کن چون پدر و مادری که به فرزندشان رسیدگی

۱۳-۴ - «و حق را برای آنکه شایسته است از نزدیک و دور اجرا کن، و در آن کار شکیبا و پاداش خواه باش اگرچه از بکار بردن حق به خویشان و نزدیکانت بر سرده هرچه بر سرده و پایان حق را با آنچه بر تو گران است، بنگر که پسندیده و فرخنده است.» (۱۰۲۶/۷۲)

۱۴- اصل رازداری

مدیر به منظور انتخاب اصلاح از میان کارکنان نیاز به جمع آوری اطلاعات از شایستگی، توانایی، استعداد، هوش، تجارب و سوابق خوب و بد افراد دارد. در صورتی که این اطلاعات در میان سازمان پراکنده شود و یا حتی به خود شخص گفته شود، ممکن است موجبات آثار روانی و عکس العملهای نامطلوب را فراهم سازد. در آموزش مهارت‌ها و فنون مشاوره و راهنمایی، برای این اصل اهمیت بسیاری قائلند.

۱۴-۱ - «و باید از رعیت کسی را بیش از همه دور و دشمن داشته باشی که به گفتن زشتیهای مردم اصرار دارد، زیرا مردم را عیوب و زشتیهایی است که سزاوار ترکس برای پوشاندن آنها، حاکم است، پس آنچه از زشتیهای مردم به تو پوشیده است پی مکن که بر توسط پوشیدن آنچه بر تو آشکار شود، و خدا بر آنچه از تو پنهان است حکم می‌فرماید، پس تا می‌توانی زشتی را پوشان که خدا پوشاند زشتی تو را که دوست می‌داری از رعیت پنهان داری» (۹۹۸/۱۴)

که ناچار باید خودت انجام دهی از آنها، پاسخ دادن کارگزارانت است، آنجا که نویسنده‌گانت درمانده شوند و از آن‌کارها، انجام درخواستهای مردم است روزی که به تو می‌رسد درخواستهایی که به سبب آنها یارانت را تنگدل می‌سازد» (۶۴). ^{۱۰۲۳}

می‌نمایند، و باید نیکویی که درباره آنان نموده و آنها را با آن توانا ساخته‌ای، نزد تو بزرگ نیاید، و همراهی که برایشان متعهد شده‌ای کوچک مشماری اگرچه اندک باشد.» ^{(۳۳) ۱۰۰۷}

۱۶-۲ - «... و آنقدر به او (قاضی) ببخش و زندگیش را فراخ ساز که عذر او را از بین ببرد، و

نیازش به مردم با آن بخشش کم باشد.» ^{(۴۱) ۱۰۱۱}

۱۶-۳ - «... پس جیره و خواروبارشان را فراوان ده که این کار، آنان (کارگردانان و عمال) را به اصلاح خودشان توانا می‌دارد، و بی نیاز می‌گرداند از خوردن آنچه زیر دسته‌اشان می‌باشد، و حجت و دلیل است برایشان اگر فرمانت را بکار نبستند یا در امانت رخنه‌ای گشودند.» ^{(۴۴) ۱۰۱۲}

۱۹ - اصل ارزشیابی و کنترل و نظارت
کشف تفاوت عملکرد با آنچه مورد نظر بوده باید برای بهبود روش‌های مدیریت مورد استفاده قرار گیرد. نظارت بر اجرای امور باید به صورتی باشد که به محض بروز انحراف در کار شناخته و اصلاح گردد.

۱۹-۱ - «پس از آن از قضاوت او (قاضی) بسیار خبرگیر و وارسی کن» ^{(۴۱) ۱۰۱۱}.

۱۹-۲ - «پس در کارهایشان (عمال و کارگردانان) کارش و رسیدگی کن، و بازرسهای راستکار و وفادار بر آنان بگمار» ^{(۴۵) ۱۰۱۲}.

۱۹-۳ - «و در کار خراج به صلاح خراج دهنده‌گان کنجدکاوی کن.» ^{(۴۷) ۱۰۱۴}

۱۹-۴ - «و کارهای ایشان (سوداگران و صنعتگران) را در حضور خود و در گوشه‌های شهرهایت وارسی کن.» ^{(۵۶) ۱۰۱۸}

۱۹-۵ - «ورسیدگی و وارسی کن کارهای کسی از ایشان (زیردستان درمانده بیچاره و بی‌چیز و نیازمند و گرفتار در سختی و رنجوری و ناتوانی) را که دسترسی به تو ندارد...» ^{(۶۰) ۱۰۲۰}

۱۷ - اصل جدایی شخص از موضوع
باید به آنچه شخص می‌گوید توجه کرد نه آن که می‌گوید. البته در زمانی که شخص گوینده موشق است و مطلب خارج از توانایی فکری یا تخصصی باشد، توجه به شخص گوینده نیز اهمیت دارد.

۱۷-۱ - «... و باید بزرگی کسی تو را بر آن ندارد که رنج و کار کوچک او را بزرگ شماری و پستی کس تو را وادار نسازد که رنج و کار بزرگش را کوچک پنداشی.» ^{(۳۹) ۱۰۰۹}

۱۸ - اصل تهرکز (میزان و مقدار کساری که باید مدیران انجام دهند)

۱۸-۱ - «و در بین کارهای تو کارهایی است

۴۰- اصل تناسب شغل با فرد

خلاصه و نتایج

- ۱- با توجه به مفهوم «اصل» در مدیریت، بیست اصل از نامه حضرت علی (ع) به مالک اشتر، استخراج و معرفی شد.
- ۲- اصولی که در این نامه است به مراتب بیشتر از مجموعه اصولی است که در نظریه های موجود مدیریت این عصر وجود دارد، و در این مقاله به لحاظ رعایت اختصار، تنها بیست اصل آن ارائه شد.
- ۳- هریک از اصول تعریف و برای هریک مستنداتی از نامه آن حضرت ارائه شد.
- ۴- مطالعه این اصول و کاربرد آن موجب افزایش کارایی و کارآمدی سازمان می شود.
- ۵- روش به کار رفته در این تحقیق برای کشف سایر اصول مدیریت، قابل استفاده است.
- ۶- توصیف اصول دیگر ملهم از آن نامه و تحلیل مفاهیم با عمقی بیشتر، نیاز به مقالاتی دیگر را ایجاب می کند.

رعایت این اصل موجب رضایت فرد و کارایی سازمان خواهد شد.

۱- ۲۰- «پس درباره برگزیدن قضاوت و صفاتی را که برای آنها شمردم از هر جهت اندیشه کن.» (^{۴۲}/_{۱۰۱۱})

۲- ۲۰- ... «چون آنان (عمال و کارگرانان) را تجربه و آزمایش نمودی به کار وادار.» (^{۴۳}/_{۱۰۱۲})

۳- ۲۰- «پس از آن در حال نویسنده‌گانت بنگر و بهترین ایشان را به کارهایت بگمار.» (^{۵۲}/_{۱۰۱۶})

علاوه بر اصول مذکور اصول دیگری نیز وجود دارند که می توان از نامه آن حضرت به مالک اشتر استخراج نمود. از جمله: مآل اندیشه، دوری از خودپسندی، اختصاص وقت، انجام دادن واجبات شخصی، وفاداری به پیمان، تقسیم کار، کار جمعی، ابتکار عمل، وحدت هدف، کارایی سازمان، حیطه نظارت و اختیار و تعادل است که به منظور رعایت اختصار این مقاله از توضیحات درباره آنها خودداری و به مقاله ای دیگر موکول می شود.